

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/120/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215010079
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2215010079.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci obžalovanej: K. E., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 19.6.2019 č.k. 2T/20/2015-213, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4.6.2020 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku súd zrušuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaná:

K. E., nar. XX.XX.XXXX v L. Q., trvale bytom L. B. XXX,

podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry Dunajská Streda sp. zn. 1Pv 525/14/2201-14 zo dňa 02.02.2015 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 21. novembra 2012 ako konateľka spoločnosti KORD-GYT, s. r. o., so sídlom Smetanov háj 282/5, Dunajská Streda na Okresnom dopravnom inšpektoráte Dunajská Streda dala prepísať motorové vozidlo zn. Audi A3, EČ: DS 846 DR, WIN: WAUZZZ8P85A126270, červenej farby na nového vlastníka, napriek tomu, že mala vedomosť o tom, že dňa 13.09.2012 mesto Dunajská Streda ako príslušný správca miestnych daní a miestneho poplatku vydalo rozhodnutie pod č. 20730/201/2012/022-RM o zriadení záložného práva na horeuvedené motorové vozidlo, ktorým zakazuje nakladať s uvedeným vozidlom bez súhlasu správcu dane, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2012,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bola podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku obžalovaná K. E. oslobodená spod obžaloby Okresnej prokuratúry Dunajská Streda sp. zn. 1Pv 525/14/2201-14 zo dňa 02.02.2015 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 21. novembra 2012 ako konateľka spoločnosti KORD-GYT, s. r. o., so sídlom Smetanov háj 282/5, Dunajská Streda na Okresnom dopravnom inšpektoráte Dunajská Streda dala prepísať motorové vozidlo zn. Audi A3, EČ: DS 846 DR, WIN: WAUZZZ8P85A126270, červenej farby na nového vlastníka, napriek tomu, že mala vedomosť o tom, že dňa 13.09.2012 mesto Dunajská Streda ako príslušný správca miestnych daní a miestneho poplatku vydalo rozhodnutie pod č. 20730/201/2012/022-RM o zriadení

záložného práva na horeuvedené motorové vozidlo, ktorým zakazuje nakladať s uvedeným vozidlom bez súhlasu správcu dane, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2012, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor. Odôvodnil ho tým, že: (citácia) „Takéto rozhodnutie súdu považujem za nesprávne a nezákonné. Poznávam, že v predmetnej veci už súd vyniesol rozsudok dňa 4.4.2016, kedy obžalovanú na základe vykonaných dôkazov uznal za vinnú zo spáchania žalovaného trestného činu. Proti uvedenému rozsudku podala odvolanie obžalovaná, pričom Krajský súd v Trnave napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd pritom nariadil vykonať znalecké dokazovanie z odboru písmoznalectva na skúmanie pravosti podpisu na doručenke predmetného rozhodnutia Mesta Dunajská Streda. Po vrátení veci na prvostupňové konanie okresný súd pribral do konania znalca Mgr. Evu Forgáčsovú na skúmanie sporného podpisu. Po vypracovaní znaleckého posudku bol na hlavnom pojednávaní dňa 19.6.2019 vyhlásený rozsudok, ktorým bola obž. Lengyelová oslobodená spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. S takýmto postupom súdu sa nemožno stotožniť. Podľa § 285 písm. c) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Zo znenia uvedeného ustanovenia vyplýva, že k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby podľa tohto ustanovenia má dôjsť vtedy, ak dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní sa síce preukáže, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu sa stal a vykazuje znaky trestného činu, avšak vykonané dokazovanie neumožňuje nepochybný záver, že to bol práve obžalovaný, kto inkrimovaný skutok spáchal. Dôkazy môžu vylúčiť, že páchatelom je obžalovaný, napríklad preto, lebo v čase činu bol prítomný na inom mieste, než je miesto činu, alebo môžu preukázať, že páchatelom je zrejme iná osoba. Z výsledkov vykonaného dokazovania však nevyplývajú žiadne okolnosti spochybňujúce tú skutočnosť, že prepísať motorové vozidlo zn. Audi A3 na nového vlastníka dala práve obž. K. E.. Uvedený fakt nepoprela ani samotná obžalovaná, ktorá potvrdila, že predmetné vozidlo dala prepísať na svojho syna, avšak popierala, že by mala vedomosť o tom, že na vozidlo bolo zriadené záložné právo a bolo zakázané nakladať s uvedeným vozidlom bez súhlasu správcu dane - Mesta Dunajská Streda. Zo zadovaných dôkazov teda nevyplýva žiadna pochybnosť o tom, že ak k spáchaniu žalovaného skutku došlo, tak tohto sa dopustila práve obžalovaná. Z úvah súdu uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku skôr vyplývajú pochybnosti súdu o tom, či skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná, je trestným činom a to z dôvodu možnej absencie vedomosti obžalovanej o existencii zákazu nakladať s predmetným motorovým vozidlom bez súhlasu správcu dane. Vzhľadom na túto skutočnosť odôvodnenie rozsudku nie je v súlade s jeho výrokom, v dôsledku čoho je rozhodnutie súdu zmätočné. Samotná okolnosť, že podľa záverov znaleckého posudku z odboru písmoznalectva sporný podpis na doručenke k rozhodnutiu Mesta Dunajská Streda nie je pravým podpisom obžalovanej, nespochybňuje základnú okolnosť, že k prepisu motorového vozidla zaťaženého záložným došlo a že tento prevod v zastúpení pôvodného vlastníka - spoločnosti KORD-GYT, s.r.o. uskutočnila práve obž. E.. Menovaná túto okolnosť nikdy nepopierala a potvrdzuje to aj výpoveď jej syna svedka P. E. ako aj listinné dôkazy (napr. kúpna zmluva, žiadosť o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového vozidla). Iná osoba ako vykonávateľ uvedeného prevodu motorového vozidla neprihádza v danej veci do úvahy, preto považujem za nesprávne rozhodnutie súdu o oslobodení obž. E. spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. V danej veci na základe vykonaného dokazovania vznikli pochybnosti v podstate len o tom, či obžalovaná mala alebo nemala vedomosť o zriadenom záložnom práve a o zákaze nakladať s predmetným motorovým vozidlom bez súhlasu správcu dane. Pokiaľ súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa predmetný skutok stal, mal obžalovanú oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. a pokiaľ má súd názor, že predmetný skutok sa stal, avšak nenapĺňa znaky trestného činu, prichádzalo do úvahy oslobodenie obžalovanej podľa § 285 písm. b) Tr. por.. Zastávam však názor, že aj oslobodenie obž. E. spod obžaloby podľa § 285 písm. a) alebo písm. b) Tr. por. by bolo nesprávne a nezákonné. Konanie obžalovanej, ktorá previedla motorové vozidlo z vlastníctva zadlženej obchodnej spoločnosti na svojho syna, bolo protizákonné a to aj v prípade, ak obžalovaná nenadobudla vedomosť o tom, že k predmetnému vozidlu bolo zriadené záložné právo a existuje zákaz scudzit' záloh bez súhlasu záložného veriteľa, pričom toto jej konanie možno kvalifikovať ako trestný čin. Z výpovede obžalovanej ako aj svedka P. E. je evidentné, že obchodná spoločnosť KORD-GYT, s.r.o. mala v čase prevodu vozidla finančné problémy. Taktiež je preukázané, že obžalovaná mala vedomosť o existujúcom daňovom nedoplatku na miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady voči mestu Dunajská Streda, ktorý dlh čiastočne aj splatila. Napriek tomu sa rozhodla previesť osobné motorové vozidlo z vlastníctva spoločnosti KORD-GYT, s.r.o. na svojho syna, o ktorom prevode bola spísaná kúpna zmluva zo dňa 12.11.2012. V zmysle článku 111. zmluvy sa zmluvné strany dohodli na kúpnej cene vo výške 5.500,- EUR, pričom v prípade,

ak predávajúci je platiteľom DPH, mala byť ku kúpnej cene pripočítaná DPH. Predávajúci pritom mal v zmysle zmluvy vystaviť faktúru s vyúčtovaním kúpnej ceny. Kupujúci sa zaviazal uhradiť kúpnu cenu bezhotovostným prevodom na bankový účet predávajúceho uvedený v záhlaví zmluvy v deň podpisu zmluvy. Z vykonaného dokazovania nie je zrejmé, či reálne došlo k úhrade kúpnej ceny, alebo či sa jednalo len o fiktívnu zmluvu a prevod vozidla bol uskutočnený bezodplatne. V oboch prípadoch by sa jednalo o protiprávne konanie zo strany obžalovanej. V prípade, ak kupujúci kúpnu cenu riadne uhradil, je evidentné, že obžalovaná použila takto získané finančné prostriedky na iné účely, než na úhradu svojho splatného daňového nedoplatku, čím jej konanie naplnilo znaky trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 239 Tr. zák., prípadne ak získané peniaze použila na splatenie iného záväzku, mohla sa dopustiť trestného činu zvyhodňovania veriteľa podľa § 240 Tr. zák. Pokiaľ sa v skutočnosti jednalo o bezodplatný prevod motorového vozidla na blízkeho rodinného príslušníka konateľky spoločnosti s ručením obmedzeným, treba tento akt vyhodnotiť ako odstránenie časti majetku zadlženého subjektu, ktoré taktiež naplnia znaky trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 239 Tr. zák. Z týchto dôvodov rozhodnutie prvostupňového súdu o oslobodení obžalovanej spod obžaloby považujem za nesprávne a nezákonné. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Trnave zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na týchto odvolacích dôvodoch zotrval prokurátor aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o podanom odvolaní. Obžalovaná navrhla odvolanie prokuratúry ako nedôvodné zamietnuť. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor proti oslobodzujúcemu výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že vo veci už raz rozhodol súd prvého stupňa a to rozsudkom zo dňa 4.04.2016, ktorým bola obžalovaná uznaná za vinnú zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 21. novembra 2012 ako konateľka spoločnosti Kord - Gyt, s.r.o. so sídlom Smetanov Háj 282/5, Dunajská Streda na Okresnom dopravnom inšpektoráte Dunajská Streda dala prepísať motorové vozidlo zn. Audi A3, EČ: DS 846 DR, VIN:WAUZZZ8P85A126270, červenej farby na nového vlastníka, napriek tomu, že mala vedomosť o tom, že dňa 13.09.2012 mesto Dunajská Streda ako príslušný správca miestnych daní a miestneho poplatku vydalo rozhodnutie pod č. 20730/201/2012/022-RM o zriadení založeného práva na hore uvedené motorové vozidlo, ktorým zakazuje nakladať s uvedeným vozidlom bez súhlasu správcu dane, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2012.

Za to bola odsúdená podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. jej bol výkon tohto trestu podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa určila skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov.

Proti prvému rozsudku okresného súdu podala odvolanie obžalovaná a krajský súd po preskúmaní rozhodnutia k takémuto postupu okresného súdu uviedol (citácia):

„Po preskúmaní dokazovania na súd I. stupňa odvolací súd zistil, že obžalovaná sa v tomto konaní a rovnako aj v odvolacom konaní bráni tým, že o existencii predmetného rozhodnutia o zriadení záložného práva, ktorým bolo zakázané nakladať s predmetným motorovým vozidlom bez súhlasu správcu dane, jej nebolo doručené, respektíve o tomto nemala v čase prepisu motorového vozidla vedomosť. V prípade, že by o takomto rozhodnutí vedela, nepristúpila by k prepisu motorového vozidla.

Prvostupňový súd sa s obranou obžalovanej vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku iba veľmi stručne a v nedostatočnom rozsahu.

Pokiaľ prvostupňový súd uvádza, že neuveril tvrdeniam obžalovanej, že nevedela o zriadení záložného práva na predmetné motorové vozidlo, odvolací súd uvádza, že výsledkom dokazovania, aj pokiaľ ide o subjektívnu stránku trestného činu, malo byť rozhodnutie súdu o tom, či bolo alebo nebolo bezpečne preukázané, že obžalovaná mala takúto vedomosť o zriadení záložného práva a nie je úvaha súdu o tom, či tvrdeniam obžalovanej uveril alebo neuveril. Pokiaľ bola subjektívna stránka trestného činu obžalovanej preukázaná, mal prvostupňový súd uviesť dôkazy, na základe ktorých sa takto rozhodol.

V predmetnej časti napadnutého uznesenia prvostupňový súd uvádza, že...rozhodnutie o tom bolo doručené cestou sekretárky jej firme a podľa názoru súdu toto rozhodnutie obžalovaná istotne aj prečítala, teda mala vedomosti o zákaze prepisu vozidla na inú osobu, čo však nerešpektovala a v dôsledku čoho sa dopustila predmetného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona. Prvostupňový súd teda vlastne uvádza, že ide iba o jeho názor (že obžalovaná rozhodnutie prečítala) a nie skutočnosť preukázanú dokazovaním. Iba na základe názoru súdu, ktorý nie je podložený vykonaným dokazovaním, však nie je možné rozhodnúť o vine alebo nevine obžalovanej. Napadnutý rozsudok je teda v tejto časti nepreskúmateľný pre nedostatok odôvodnenia, respektíve je odôvodnený závermi súdu, ktoré nemajú podklad vo vykonanom dokazovaní. Tieto skutočnosti sú dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu.

Na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 4.4.2016 navrhla obhajkyňa obžalovanej doplniť dokazovanie znaleckým skúmaním z odboru písmoznalectva, nakoľko nemožno zistiť inými dôkazmi, či predmetnú zásielku, ktorá obsahovala rozhodnutie mesta Dunajská Streda, prevzala obžalovaná osobne. Okresný súd uznesením tento návrh obhajkyne zamietol. V zápisnici o hlavnom pojednávaní, ani v odôvodnení napadnutého rozsudku, však žiadnym spôsobom nevysvetlil svoj postup a neuviedol dôvody, pre ktoré rozhodol o zamietnutí tohto návrhu.

Pri zhodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní došiel tunajší súd k záveru, že z týchto dôkazov nevyplývajú skutočnosti, na základe, ktorých by bolo možné jednoznačne zodpovedať otázku, či obžalovaná osobne prevzala (podpísala) vyššie uvedené rozhodnutie, ktorého výkon mala podľa obžaloby mať. Obžalovaná pri svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní popiera takéto prevzatie, respektíve uvádza, že rozhodnutie si možno prečítala začiatkom roku 2013. Svedkyňa Judit Pónya pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní nevedela jednoznačne uviesť, či predmetnú listovú zásielku preberala od poštarčky ona sama a bezpečne nepotvrdila, že by túto zásielku, v prípade ak by ona preberala, odovzdala obžalovanej a ak áno kedy.

Nezodpovedanou otázkou, ktorá je dôležitá na posúdenie subjektívnej stránky konania obžalovanej, tak zostalo to, či predmetné rozhodnutie, ktorého výkon mala obžalovaná svojim konaním mať, prevzala za spoločnosť a svojím podpisom potvrdila samotná obžalovaná alebo svedkyňa P. X.. Okresný súd preto nepostupoval správne, keď zamietol návrh obhajkyne obžalovanej na vykonanie dokazovania znaleckým posudkom z odboru písmoznalectva, ktorým by bolo možné preukázať, či podpis na doručenke predmetného rozhodnutia patrí obžalovanej. Vykonanie tohto dôkazu sa javí ako

potrebné zvlášť v situácii, keďže ostatné vykonané dôkazy nedávajú odpovede na základné otázky dokazované v trestnom konaní.

Bude preto úlohou prvostupňového súdu, aby po vrátení veci pribral do konania znalca z odboru pismoznalectvo a vykonal dokazovanie na overenie pravosti podpisu na doručenke, ktorej kópia sa nachádza v spise na čísle listu 18.

Výsledky znaleckého dokazovania bude potom potrebné, spoločne s ostatnými vykonanými dôkazmi opätovne vyhodnotiť z pohľadu, či obžalovaná v čase uzavretia zmluvy o prevode predmetného motorového vozidla vedela o existencii rozhodnutia správcu dane o zriadení záložného práva na motorové vozidlo, ktorým sa zakázalo nakladať s uvedeným vozidlom bez súhlasu správcu dane. Úlohou prvostupňového súdu bude vyhodnotiť skutočnosti, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania a na základe nich prijať záver o vine alebo nevine obžalovanej a svoje úvahy a závery zrozumiteľným spôsobom uviesť v odôvodnení svojho rozhodnutia. V prípade, ak vzniknú pochybnosti o tejto skutkovej okolnosti, bude musieť súd aplikovať zásadu in dubio pro reo a obžalovanú spod obžaloby oslobodiť.“ Krajský súd po opätovnom rozhodnutí okresného súdu a po podaní odvolania zo strany prokurátora zistil, že okresný súd po vrátení veci na nové konanie vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým oslobodil obžalovanú spod obžaloby.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd zistil, že okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovným spôsobom (citácia):

„Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Na základe vykonaného dokazovania nemal súd preukázané, že žalovaný skutok opísaný v skutkovej vete spáchala jednoznačne obžalovaná. Nebolo preukázané, že obžalovaná v čase prepisu motorového vozidla vedela, že na vozidle viazne záložné právo zakazujúce jeho prevod, resp. iné jeho scudzenie. Z vykonaného dokazovania jednoznačne nevyplýva, že by sa do dispozície obžalovanej dostalo rozhodnutie Mesta Dunajská Streda ešte pred časom prepisu motorového vozidla na jej syna P. E.. Rozhodnutie Mesta s istotou neprevzala obžalovaná, na preberanie poštových zásielok síce splnomocnila svoju sekretárku, ale len ústne, pričom s poukazom na výsledky znaleckého dokazovania možno bezpečne potvrdiť, že podpisom na doručenke o prevzatí rozhodnutia Mesta Dunajská Streda nie je podpis obžalovanej, ale zrejme ide o podpis jej sekretárky. Na druhej strane sekretárka obžalovanej si nepamätala, či obžalovanú oboznámila s obsahom tohto rozhodnutia hneď po jeho prevzatí, resp. nepamätala si a nevedela potvrdiť, či odovzdala rozhodnutie obžalovanej a kedy vôbec.

Na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného konania. Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazov pochybnosti o niektorých skutkových zisteniach dôležitých pre zavinenie, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného.

Obžalovaná svoju vinu počas celého konania popierala, o existencii predmetného rozhodnutia Mesta Dunajská Streda zakazujúceho prevod motorového vozidla bez jeho súhlasu nevedela, v danom čase mala zdravotné problémy vyplývajúce z trestnej činnosti páchanej proti nej jej bývalým partnerom, ktoré boli spojené s jej hospitalizáciou na psychiatrii. Zo znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že na doručenke, ktorou bolo rozhodnutie Mesta Dunajská Streda prevzaté, sa nenachádza vlastnoručný podpis obžalovanej, ktorá tak rozhodnutie preukázateľne osobne neprevzala. Na základe takto zisteného skutkového stavu potom nebolo možné konštatovať, že obžalovaná spáchala skutok popísaný v skutkovej vete obžaloby bez akýchkoľvek pochybností, keďže nemožno nepochybne preukázať, že obžalovaná vedela v čase prepisu motorového vozidla o existencii rozhodnutia, ktorého výkon by mohla zmať.“

Odvolací súd musí konštatovať, že súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je taktiež zrejme, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovanej a obžalobným návrhom.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a po posúdení dospel k záveru, že sa nepodarilo preukázať že skutok spáchala

obžalovaná. Preto s poukazom na § 285 písm. c) Trestného poriadku obžalovanú spod obžaloby oslobodil.

Možno konštatovať, že okresný súd postupoval v kontexte predchádzajúceho rozhodnutia krajského súdu v danej veci a riadil sa právnym názorom, ktorý vyslovil krajský súd pri predchádzajúcom rozhodovaní o odvolaní proti prvému rozsudku okresného súdu vydanému v tejto trestnej veci.

Po vrátení veci súd prvého stupňa doplnil dokazovanie nariadením znaleckého dokazovania na overenie pravosti podpisu obžalovanej na doručenke, nanovo posúdil dôkaznú situáciu, dôkazy náležite vyhodnotil a dospel k úplným a správnym skutkovým zisteniam a záverom, ktoré zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

K odvolacím námietkam obžalovaného, odvolací súd uvádza:

Prokurátor tvrdí, že ak nie sú pochybnosti o tom, že k spáchaniu skutku došlo (prepis motorového vozidla na nového vlastníka), skutku sa potom dopustila obžalovaná. Zároveň prokurátor vytyka okresnému súdu, že z jeho odôvodnenia skôr vyplývajú pochybnosti, či je skutok trestným činom, či absentovala vedomosť obžalovanej o existencii zákazu nakladať s predmetným motorovým vozidlom bez súhlasu správcu dane. Preto nie je podľa prokurátora odôvodnenie výroku v súlade s výrokom, rozhodnutie je zmätočné. Samotná okolnosť, že sporný podpis nie je pravým podpisom obžalovanej, nespochybňuje okolnosť, že k prepisu motorového vozidla zaťaženého záložným právom došlo. Ak súd dospel podľa prokurátora k záveru, že nebolo dokázané, že sa predmetný skutok stal, mal obžalovanú oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku. Ak nenaplnia znaky trestného činu, prichádza do úvahy oslobodenie podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku.

Krajský súd sa stotožňuje so závermi okresného súdu v tom, že nebolo preukázané, že obžalovaná v čase prepisu motorového vozidla vedela, že na vozidle viazne záložné právo zakazujúce jeho prevod, resp. iné scudzenie. V tomto smere poukazuje na odôvodnenie okresného súdu a v neposlednom rade na predchádzajúce rozhodnutie krajského súdu, ktorý už vyslovil vo veci právny názor, že po doplnení dokazovania a po vyhodnotení výsledkov znaleckého skúmania bude potrebné dôkazy opätovne vyhodnotiť, a ak vzniknú pochybnosti o skutkovej okolnosti, ktorou je vedomosť obžalovanej o existencii rozhodnutia správcu dane o zriadení záložného práva na motorové vozidlo, ktorým sa zakázalo nakladať s uvedeným vozidlom bez súhlasu správcu dane, bude musieť súd aplikovať zásadu in dubio pro reo a obžalovanú spod obžaloby oslobodiť.

Odvolacia námietka prokurátora je dôvodná len v tej časti, že v takom prípade je potrebné oslobodiť obžalovanú z dôvodu, že na základe výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, súd nemôže urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe, čo naplnia dôvod oslobodenia podľa ustanovenia § 285 písm. a) Trestného poriadku a nie podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku.

V danom prípade absentuje vedomosť obžalovanej o zákaze scudzovať predmetné motorové vozidlo, teda subjektívna stránka trestného činu.

Krajský súd ďalej uvádza, že ďalšie úvahy prokurátora rozvíjané v odôvodnení podaného odvolania, nie sú spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o podanej obžalobe. Prokurátor naznačuje, že obžalovaná sa napriek nevedomosti o zriadení záložného práva na predmetné vozidlo, mohla dopustiť iných trestných činov. Rovnako však poukazuje na to, že nie je z vykonaného dokazovania zrejmé, či reálne došlo k úhrade kúpnej ceny, alebo sa jednalo o fiktívnu zmluvu. Malo by sa potom podľa prokurátora buď jednať o naplnenie znakov trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 239 Tr. zák., ak kupujúci kúpnu cenu riadne uhradil, a je evidentné, že obžalovaná použila takto získané finančné prostriedky na iné účely, než na úhradu svojho splatného daňového nedoplatku, alebo ak získané peniaze použila na splatenie iného záväzku, mohla sa dopustiť trestného činu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 Tr. zák. Pokiaľ sa v skutočnosti jednalo o bezodplatný prevod motorového vozidla na blízkeho rodinného príslušníka konateľky spoločnosti s ručením obmedzeným, treba tento akt vyhodnotiť ako odstránenie časti majetku zadlženého subjektu, ktoré taktiež naplnia znaky trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 239 Tr. zák.

Krajský súd pripomína, že je pravdou, že súd môže skutok uvedený v obžalobe posúdiť ako iný trestný čin alebo použiť inú trestnú sadzbu, a to nižšiu alebo vyššiu.

Avšak ani v takom prípade nesmie byť porušená zásada obžalovacia, podľa ktorej trestné stíhanie pred súdom je možné len na základe návrhu alebo obžaloby podanej prokurátorom, ktorý v konaní pred súdom obžalobu alebo návrh zastupuje. Rámec činnosti súdu, ktorý sa nemôže prekročiť, tvoria údaje uvedené v obžalobe, ktoré obsahujú identifikačné údaje o obžalovanom a o skutku, pre ktorý je obvinený stíhaný. Súd môže konať a rozhodovať iba o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. "Skutkom, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu" sa rozumie skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie. Skutok

zahrnutý v tzv. "skutkovej vete" musí vyjadrovať všetky skutkové okolnosti významné z hľadiska použitej právnej kvalifikácie.

Súd musí skutok uvedený v obžalobe prejednať vždy v celom rozsahu, pričom má právo a povinnosť do rozhodnutia premietnuť výsledky hlavného pojednávania, ktoré prípadne údaje uvedené v obžalobe modifikujú, pokiaľ sa neporuší totožnosť skutku. Totožnosť skutku je zachovaná, keď je zachovaná jeho podstata. Podstata skutku spočíva v konaní páchatel'a a v následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený a ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Z hľadiska tohto ustanovenia podstata skutku teda spočíva v účasti obžalovaného na určitej udalosti vo vonkajšom svete, ktorá je uvedená v obžalobnom návrhu a z ktorej vznikol následok uvedený v obžalobe. Pritom však ani účasť (aktivita) obžalovaného a ani následok, ktorý tým bol spôsobený, nemusia byť úplne zhodné, stačí, ak sú aspoň sčasti zachované v rozhodnutí súdu (na základe výsledkov vykonaného dokazovania) v porovnaní s obžalobou.

Krajský súd konštatuje, že odvolacie námietky prokurátora v tomto smere prekračujú „povolený rámec zachovania podstaty“ skutku, kedy by sa menili len okolnosti týkajúce sa miesta a času spáchania činu, rozsahu následkov, spôsobu vykonania činu, pohnútky činu alebo formy zavinenia. Ako už bolo uvedené, sám prokurátor konštatuje, že určité skutočnosti nevyplávajú z vykonaného dokazovania, a naznačuje tým, že v ďalšom konaní by bolo potrebné dokazovanie doplniť, aby mohol súd rozhodnúť o vine obžalovanej zo spáchania toho ktorého trestného činu.

Ak by súd rozhodol o skutku, pre ktorý nebol obvinený stíhaný obžalobou, poruší zákon v ustanovení § 2 ods.15 Trestného poriadku a v ustanovení § 278 ods. 1 Trestného poriadku, že súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Okolnosti, na ktoré prokurátor poukazuje, nie sú takými, ktoré skutočnosti môžu z obžaloby odpadnúť a iné naopak do rozsudku pribudnúť. V smere naznačenom prokurátorom by sa menila podstata skutku. Podstata skutku je určovaná účasťou obžalovaného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel následok porušujúci alebo ohrozujúci spoločenské záujmy chránené trestným zákonom. Vzhľadom na vyššie uvedené, krajský súd vyhovel námietke prokuratúry len ohľadom nesprávne vyhodnoteného dôvodu oslobodenia, zrušil preto napadnutý rozsudok v celom rozsahu, a keďže boli splnené podmienky na postup podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol sám rozsudkom, ktorým oslobodil obžalovanú podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry Dunajská Streda sp. zn. 1Pv 525/14/2201-14 zo dňa 02.02.2015 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 21. novembra 2012 ako konateľka spoločnosti KORD-GYT, s. r. o., so sídlom Smetanov háj 282/5, Dunajská Streda na Okresnom dopravnom inšpektoráte Dunajská Streda dala prepísať motorové vozidlo zn. Audi A3, EČ: DS 846 DR, WIN: WAUZZZ8P85A126270, červenej farby na nového vlastníka, napriek tomu, že mala vedomosť o tom, že dňa 13.09.2012 mesto Dunajská Streda ako príslušný správca miestnych daní a miestneho poplatku vydalo rozhodnutie pod č. 20730/201/2012/022-RM o zriadení záložného práva na horeuvedené motorové vozidlo, ktorým zakazuje nakladať s uvedeným vozidlom bez súhlasu správcu dane, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2012, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.